

בש"פ 8556/18 - פריאז אלגראבעה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8556/18

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העורר:

פריאז אלגראבעה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע במ"ת
62470-07-17 מיום 22.11.2018 שניתנה על-ידי
השופט נ' אבו טהה

בשם העורר:

עו"ד אסתר בר-ציון

בשם המשיבה:

עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם המתלוננים:

עו"ד עוויסאת-שייח' יוסף סהראב

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטתו של בית המשפט המחוזי באר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) במ"ת 62470-07-17 (ת"פ 62470-07-17) מיום 22.11.2018, לדחות את בקשת העורר לשחרורו במסגרת בקשה לעיון חוזר.
2. ביום 27.6.2017, הוגש לבית המשפט המחוזי באר שבע כתב אישום נגד העורר המייחס לו הריגה, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין (מספר עבירות).

3. על-פי עובדות כתב האישום, עובר לאירוע, המבקש הצטייד באקדח. ביום 25.6.2017, התגלע ויכוח בין אחיו של העורר לבין המתלונן 1 בשל כך שעזיזים של המתלונן 1 שהו בשטחו של אחיו של העורר והלה גירש אותן משטחו. למחרת, ביום 26.6.2017, בשעות הבוקר, הוויכוח נמשך, תוך הצטרפותם של המנוח, אחי המתלונן 1 והמתלונן 2, בנו של המתלונן 1, ותוך איומים מצד אחיו של העורר. לאחר שאחי העורר עזב את המקום, הגיע העורר למקום בו שהו אותה עת המתלוננים והמנוח, כשבידו אקדח, וירה לעבר המתלוננים והמנוח ממרחק של 2-4 מטרים. המנוח ביקש מהעורר להפסיק את הירי אך הלה לא חדל ממעשיו. כתוצאה ממעשה הירי, המנוח נפצע בחזהו ובירכיו ונפטר בדרכו לבית החולים, ואילו המתלוננים 1 ו-2 נפצעו פצעים בינוניים במקומות גוף שונים. לאחר הירי, העורר נכנס לרכבו והחל בנסיעה על מנת להימלט מהמקום, אך הרכב נתקע בתלולית עפר והעורר נאלץ לצאת ממנו. במקום החלה המולה, במהלכה הותקף העורר על ידי בני משפחת המתלוננים והמנוח. כתוצאה מהתקיפה, נפצע העורר בראשו ובאצבעו ושמשות רכבו נופצה. בהמשך, העורר הצליח להימלט מהמקום ועלה על רכבו של אחיו שהמתין לו.
4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען כי נגד העורר קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו ובהן: עדויות המתלוננים; תיעוד רפואי של פצעי הירי של המתלוננים; חוות דעת המכון לרפואה משפטית בנוגע למנוח; תיעוד רפואי של הנזק שנגרם לעורר; עדויות בני משפחת המתלוננים והמנוח; תמונות מזירת האירוע ותיעוד הנזק שנגרם לרכבו של העורר; וכן שקריו של העורר בחקירה. כמו כן, נטען כי נגד העורר קמה עילת מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1), 21(א)(1)(ב) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.
5. ביום 5.9.2017, התקיים בבית משפט קמא דיון בבקשת המשיבה לעצור את העורר עד תום ההליכים. בגדרו, טען העורר כי לא מתקיימת ביחס אליו תשתית ראיות לכאורה שכן יש לו טענת אליבי מוצקה אשר לא הופרכה. עוד טען העורר, כי גם אם תימצא תשתית כאמור יש לשחררו לחלופת מעצר. בית משפט קמא קבע כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית נגד העורר והורה על הכנת תסקיר מעצר לבחינת חלופת מעצר בעניינו. ביום 30.10.2017, התקיים דיון נוסף בבקשה לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן, אשר לא המליץ על שחרור העורר לחלופת מעצר. בדיון זה, הסכים העורר למעצרו עד תום ההליכים. לפיכך, בית משפט קמא הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים המתנהלים נגדו.
6. מעצר זה הוארך מפעם לפעם על ידי בית משפט זה (ראו בש"פ 2583/18 מדינת ישראל נ' אלגראבעה (27.3.2018); בש"פ 5337/18 מדינת ישראל נ' אלגראבעה (20.8.2018) (להלן: בש"פ 5337/18); בש"פ 7247/18 מדינת ישראל נ' אלגראבעה (22.10.2018) (להלן: בש"פ 7247/18)).
7. במסגרת בש"פ 5337/18 הנ"ל, במקביל להחלטתו להאריך את מעצרו של העורר ב-90 ימים, הורה השופט ע' גרוסקופף על הגשת תסקיר מעצר משלים בעניינו של העורר לבחינת חלופת מעצר חדשה שתוצע על ידו, תוך אמירה כי "אין בהחלטה זו כדי להביע עמדה לכאן או לכאן בשאלה האם ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר". ביום 4.10.2018, הוגש תסקיר שירות המבחן כאמור, לפיו לא הומלץ על שחרור העורר לחלופת המעצר החדשה שהוצעה על ידו בדמות מעצר בית מלא בעיר לוד תחת פיקוחם של שני מפקחים. בהחלטתו מיום 16.10.2018, לאחר שבחן את מכלול השיקולים, קבע בית משפט קמא כי דין העורר להישאר עצור עד תום ההליכים.
8. במסגרת בש"פ 7247/18, במקביל להחלטתו להאריך את מעצרו של העורר ב-90 ימים, רשם השופט ע'

פוגלמן לפניו את הודעת בא-כוח העורר לפיה הוא מבקש לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר, בגדרה תוצע חלופת מעצר חדשה שטרם נבחנה. השופט פוגלמן הוסיף כי "למותר לציין שאין באמור משום נקיטת עמדה בשאלה זו".

9. ביום 11.11.2018 הוגשה בקשה נוספת, שלישית במספר, לעיון חוזר בעניין שחרורו של העורר לחלופת מעצר או מעצרו בפיקוח אלקטרוני. באותה בקשה, הציע העורר חלופת מעצר במתכונת דומה לזו שהוצעה ביום 16.10.2018. הנסיבה החדשה שעליה נסמכה הבקשה לעיון חוזר היא מכתבו של אדם בשם אבו אקטיפאן, הטוען כי במסגרת תיווכו לקדם סולחה בין הניצים, הצליח להחזיר את בני משפחת העורר למקום מגוריהם הסמוך למקום מגורי המנוח, בהסכמת משפחת המנוח. נסיבה זו נטענה אף במסגרת הדיון ביום 16.10.2018.
10. ביום 21.11.2018, התקיים בבית משפט קמא דיון בבקשת העורר לעיון חוזר, בגדרו טענה המשיבה כי לא מתקיימות העילות הקבועות בדיון לעיון חוזר. בהחלטתו מיום 22.11.2018, קבע בית משפט קמא כי "הטעמים והנימוקים שעמדו בבסיס החלטת בית המשפט לדחות את הבקשה לעיון חוזר מיום 16.10.2018 יפים ותקפים גם לעניינו [...] וביתר שאת, לאחר שנערך בירור נוסף על ידי המשיבה מול הסניגור שמייצג את משפחת הקורבן, לפיו נשלל דבר קיומה של סולחה בין הניצים". מכאן הערר הנוכחי.
11. העורר טען לפני כי שגה בית משפט קמא בכך שלא נתן משקל הולם לעובדה שהעורר נתון במעצר במשך תקופה ארוכה וכן להיותו נשוי, אב לשבעה ילדים, ללא עבר פלילי, ולאורח החיים הנורמטיבי אותו ניהל העורר לפני האירוע. עוד טען העורר כי שגה בית משפט קמא בשללו את חלופת המעצר החדשה שהוצעה על ידו. לדברי העורר, מדובר במעצר תחת פיקוח אלקטרוני במקום מרוחק ממשפחת המתלוננים – מסגרת שעשויה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. כמו כן, טוען העורר כי משפחתו ומשפחת המתלוננים גיבשו הבנה מוקדמת בדך לסולחה אשר לדבריו מתועדת במסמך שצורף לערר.
12. המשיבה חולקת על טענות אלה. לטענתה, לא חל שום חידוש במצב הדברים שהצדיק את מעצרו של העורר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריה וכי ההבנה-לקראת-סולחה, לה טוען העורר, לא קיימת. כמו כן טוענת המשיבה כי משפטו של העורר עתיד להסתיים תוך חודשים ספורים.
13. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בדיון דחה בית משפט קמא את בקשת העורר לעיון חוזר. לא מצאתי במקרה דנן שום נסיבות חדשות אשר מצדיקות את קיומו של עיון חוזר ושינוי ההחלטה לעצור את העורר עד תום ההליכים. המסוכנות שבעטיה נעצר העורר עד תום ההליכים, אשר קשורה לאירוע הירי ולהשלכותיו, עודנה עמנו.
14. יחד עם כך, הנני סבור כי על שירות המבחן לתת את הדעת על מסמך ההבנות שצורף לערר, מחד גיסא, ולעמדתה של משפחת המתלוננים בנוגע לסולחה, מאידך גיסא. אין בכוונתי להורות כי שירות המבחן יכין תסקיר חדש בעניין מעצרו של העורר, אולם אם אכן מדובר בסולחה בין הניצים, יהא מקום לבחון מחדש את חלופת המעצר תחת פיקוח אלקטרוני בהימצא מסגרת פיקוח מתאימה.
15. בכפוף להערה שהערתי בפסקה הקודמת, אני דוחה אפוא את הערר.

ניתנה היום, ד' בטבת התשע"ט (12.12.2018).

ש ו פ ט
